

DZIEN POMORSKI

ORAZ WYDAWNICTWA.

DZIEN BYDGOSKI
GAZETA MORSKA
GAZETA GDANSKA
DZIEN KASZUBSKI

DZIEN GRUDZIADZKI
DZIEN TCZEWSKI
DZIEN KUJAWSKI
GAZETA MOGILENSKA

Rok VI

Redakcja i Administracja:
Toruń, Bydgoska 56
Filja Admin.: Szeroka 41

Telefony dzienne: 307, 747
Telefon nocny: 747
Telefon Filii: 748
Konto czekowe P. K. O. 190-35

Nr. 40

Belgia okryta kirem żałoby

Król Albert zginął w Ardenach w czasie wycieczki turystycznej

Bruksela 19. 2. (PAT). KRÓL ALBERT BELGIJSKI, który udał się w sobotę NA WYCIECZKĘ SAMOCHODEM DO MIEJSCOWOŚCI MARCHE DES DAMES pod Namur, został znaleziony o godz. 2 w nocy na DNIĘ WAWOZU Z PEKNIĘTA CZASZKA.

Bruksela 19 2 (PAT). Szczegóły tragicznej śmierci króla belgijskiego Alberta I przedstawia się następująco:

W sobotę po południu król Albert prowadząc własnoręczny samochód udał się ze swoim służącym w góry Ardeny, celem zrobienia wycieczki w stronę Namur. Przybywszy do skał Marche les Dames król zatrzymał samochód i przywdziawszy turystyczny strój alpejski zaczął wspinać się na skały.

Przed wyruszeniem w drogę król wydał służącemu polecenie, aby czekał nań przy samochodzie. Służący za niepokojony długą nieobecnością króla rozpoczął poszukiwania, zawiadamiając jednocześnie zamek w Brukseli.

Około godziny 2 nad ranem w niedziale odnaleziono zwłoki króla. Na głowie króla widać głębokie rany. Król poniósł śmierć na miejscu.

Bruksela 19 2. (PAT). Wiadomość o śmierci króla wywołała w całej Belgii przygnębiające wrażenie. Większość dzienników wydała nadzwyczajne dodatki. Na ulicach gromadziły się tysiące osób, komentując tragiczny wypadek. Przed pałacem królewskim przeciągały tysiączne delegacje, składające kondolencje. Odwołano zabawy i przedstawienia teatralne. W niedziale o godz. 11 rano odbyło się nadzwyczajne posiedzenie gabinetu.

Bruksela 19 2 (PAT). O godz. 3,30 ciało króla przewieziono na zamek w Brukseli. Wszyscy ministrowie, znajdujący się w stolicy pośpieszyli do łoża śmierci.

Następcę tronu księcia Leopolda — który wraz z małżonką przebywał w Szwajcarii, powiadomiono telefonicznie o tragicznej śmierci ojca. Książę Leopold wraca do Brukseli w niedziale wieczorem. Drugi syn króla Alberta przybył już do stolicy z Ostendy.

Wczoraj rano odbyło się posiedzenie rady ministrów, która powzięła szereg uchwał w związku ze śmiercią króla. Władzę wykonawczą do czasu objęcia władzy przez księcia Leopolda sprawować będą ministrowie.

Kondolencje Polski

Warszawa 19 2 (PAT). Po otrzymaniu wiadomości o tragicznym zgonie króla Belgów Alberta I, p. wiceminister Szembek, w towarzystwie dyr. protokołu Romera, udali się do poselstwa belgijskiego celem złożenia kondolencji w imieniu rządu.

Warszawa 19 2 (PAT). Wczoraj w godzinach popołudniowych, z polecenia P. Prezydenta Rzplitej, dyrektor protokołu Romer udał się do poselstwa belgijskiego celem złożenia osobistych kondolencji P. Prezydenta Rzplitej z powodu tragicznej śmierci króla Belgów.

Bruksela 19 2 (PAT). Poseł Rzplitej Polskiej w Brukseli: Jackowski na wiadomość o śmierci króla złożył kondolencje królowej, następcy tronu i premierowi Belgii.

Warszawa 19 2 (PAT). P. Prezydent Mościcki po otrzymaniu wiadomości o śmierci króla Belgów Alberta I wysłał następującą depezę kondolencyjną:

„Jej królewska mość Elżbieta, królowa Belgów, Bruksela. Proszę Waszą Królewską Mość o przyjęcie w jej wielkim smutku wyrazów czci i głębokiego współczucia, do którego przyłącza się cały naród polski, dzieląc żalobę narodu belgijskiego, który poniósł tak wielką stratę przez tragiczną niespodziewaną śmierć swo-

jego bohaterskiego monarchy. (—) Ignacy Mościcki”.

Warszawa 19 2 (PAT). P. minister spraw zagranicznych Józef Beck, po otrzymaniu wiadomości o śmierci króla Belgów Alberta I wyśtosował na ręce ministra spraw zagr. następującą depezę kondolencyjną.

„J. E. Paweł Hymans, minister spraw zagr. Bruksela. Tragiczna wieść o śmierci Jego Królowości króla Alberta o którym pamięć pozostanie głęboko utrwalona w każdym sercu polskim, przyjęta została w Polsce z bolesnym uczuciem. Przesyłam Waszej Ekscelencji w imieniu rządu polskiego wyrazy współczucia. (—) Józef Beck”.

Prezydent Lebrun i rząd francuski osobiście złożą hołd zwłokom królewskim

Paryż 19 2 (PAT). Wiadomość o tragicznej śmierci króla Alberta która dotarła do Paryża w godzinach rannych wywarła głębokie wrażenie tak w kołach politycznych jak wśród szerokich warstw ludności u której król Albert cieszył się ogromną popularnością dzięki swojej bohaterskiej postawie w czasie wojny. Na wszystkich gmachach publicznych i domach prywatnych powiewają opuszczone do połowy

masztów chorągwie. W wielu świątyniach duchowieństwo wezwało wiernych do modłów za duszę króla Alberta.

Premier Doumergue, w towarzystwie ministrów, uda się do Brukseli, by złożyć hołd zwłokom królewskim. Prezydent Lebrun wraz z ministrami Barthou i marszałkiem Petain wezmą udział w pogrzebie króla Belgów.

Gdy ucichł huk armat... Rząd austriacki o powodach rewolty

Wiedeń, 19. 2. (Pat). W pałacu kanclerskim odbyła się w sobotę wieczorem konferencja prasowa, na którą zaproszono dziennikarzy wiedeńskich i zagranicznych.

Sekretarz stanu Karwinsky przedstawił przegląd wypadków, które doprowadziły do wybuchu ruchawki. Zjazd partii socjal-demokratycznej już w październiku roku zeszłego powziął uchwałę, zapowiadającą akcję gwałtowną w pewnych określonych wypadkach, m. in. w razie naruszenia autonomii gminy wiedeńskiej. W ostatnim czasie władze otrzymały wiarogodne informacje o zbrojnych przygotowaniach partii socjal-demokratycznej. Rewizje w poszukiwaniu broni przeprowadzone w Schwechat i w Wiedniu potwierdziły te podejrzenia. Na dowód, że **REWOLTA BYŁA ZGÓRY PRZYGOTOWANA**, Karwinsky odczytał list, znaleziony przy rewizji u pewnego socjal-demokraty w Wiedniu.

List ten wysłany z Linzu dn. 11 lutego, pisany był przez sekretarza stowarzyszenia „Kinderfreunde” Bernacka do swego przyjaciela partyjnego. Autor listu pisze, że on i grono ścisłych przyjaciół postanowili bez wiedzy miejscowego zarządu partyjnego rozpocząć akcję zbrojną. Wyraża on nadzieję, że robotnicy wiedeńscy pójdą za tym przykładem.

Sekretarz stanu dokonał następnie przeglądu operacji wojskowych i podkreślił, że **UŻYCIE ARTYLERJI BYŁO KONIECZNE**, gdyż piechota nie mogłaby sama zdobyć nowoczesnych i dobrze obwarowanych domów. Mimo rozgoryczenia, wywołanego zachowaniem się Schutzbundu, żołnierze i milicjanci postępowali spokojnie i nie popełniali nigdzie żadnych okrucieństw.

Następnie **PRZEMAWIAŁ KANCLERZ DOLLFUSS**, który oświadczył, że wybuch rewolty był niespodzianką dla wszystkich

i prawdopodobnie dla szerszych warstw robotniczych. Wiedzano, że partja socjal-demokratyczna posiada zapasy broni, nie puszczano jednak, by odłam radykalny stronnictwa wziął górę. Hasło strajku generalnego nie odniosło żadnego prawie skutku, gdyż wezwaniu temu dało posłuch zaledwie 1/10 część robotników socjalistycznych.

W WALKACH SCHUTZBUND ROZPORZĄDZAŁ 20.000 LUDZI DOBRZE UZBROJONYCH. Zwycięstwo ruchawki miałooby dla Austrii skutki katastrofalne. Kanclerz Dollfuss wyraził uznanie wojsku, policji i oddziałom ochotniczym za ich bohaterskie zachowanie się.

W prasie zagranicznej ogromnie przesadzono — podkreślił kanclerz — liczbę poległych. Jeśli kanclerz niemiecki Hitler mówił o tysiącach trupów i rannych, to nad postępowaniem jego można tylko ubolewać. Nie należy pogłębiać ran przez fałszywe przedstawianie wypadków.

Kanclerz oświadczył następnie, że nieprawdą jest, jakoby wraz ze zniknięciem partii socjal-demokratycznej nastąpić miał w AUSTRII OKRES BRUTALNEGO KAPITALIZMU. Rząd w myśl zasad chrześcijańskich, poczynił już przygotowania, aby nie dopuścić do uszczuplenia praw robotniczych. W tym celu wydał rozporządzenie w sprawie umów kolektywnych, jutro pojawi się rozporządzenie w sprawie zawia dywania majątkami organizacji spółdzielczych socjali-demokratycznych.

Kanclerz wezwał w końcu wszystkich do współpracy nad uspokojeniem ojczyzny, gdyż jest to najważniejszą gwarancją tej niezawisłości.

Francja, Wielka Brytania i Włochy zgodne co do konieczności utrzymania niepodległości Austrii

Londyn, 19. 2. (Pat). Foreign Office ogłosił komunikat, w którym donosi, że rząd Francji, Włoch i Wielkiej Brytanji porozumiały się wczoraj wieczorem co do ogłoszenia następującego wspólnego komunikatu:

„Rząd austriacki dowiadywał się u rządów Francji, Wielkiej Brytanji i Włoch o ich stanowisku wobec dossier, przygotowanego przez Austrię, a mającego na celu wy-

kazanie inderencji Niemiec tu wewnątrz nych spraw austriackich, które to dossier było rządom tym zakomunikowane. Narady, które odbyły się w tej sprawie między trzema rządami, wykazały wspólność ich poglądów co do konieczności utrzymania niezależności i integralności terytorjum Austrii zgodnie z odnośnymi postanowieniami traktatów”.

Powyższy komunikat ogłoszony został jednocześnie w Londynie, Paryżu i Rzymie.

Hitler potępią rząd austriacki

Jeszcze jedno oświadczenie o stosunkach polsko-niemieckich

„Daily Mail” ogłasza obszerny wywiad z Hitlerem, w którym kanclerz niemiecki ostro potępił akcję rządu austriackiego w stosunku do socjalistów, zaznaczając, że jedyną drogą powodzenia w rewolucji jest przekonanie przeciwników o słuszności sprawy rewolucyjnej.

Na zapytanie korespondenta w sprawie porozumienia z Polską i co do obaw, wyrażanych w niektórych kołach o zamiarach ekspansywnych Niemiec, jakie się rzekomo za tem porozumieniem kryją, Hitler odpowiedział, śmiejąc się z niedowieraniem: „Co, my mielibyśmy zabrać ziemie Rosji? — To śmieszne”.

Wszystkie dotychczasowe wysiłki ustanowienia trwałej podstawy pokoju w Europie nie udawały się, albowiem opinia publiczna wierzyła, że Polska i Niemcy są wrogami, którzy nie mogą się pogodzić. Ja nigdy nie stałem na tem stanowisku. Pierwszym krokiem, jaki uczyniłem, gdy doszedłem do władzy, było podjęcie rokowań z Polską. Polscy mężowie stanu okazali wielkoduszność i taką samą tendencję pokojową, jak i ja. Przepaść, która wydawała się nie do przebycia, została przebyta. Oba narody zbliżyły się bardzo do siebie i wyrażam moją głęboką nadzieję, że nasze nowe porozumienie będzie oznaczalo, iż Niemcy i Polska definitywnie porzuciły wszelką myśl o stosowaniu przemocy zbrojnej nie tylko na 10 lat, lecz na zawsze”.

